

Udateret, august 1959

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Arthur Køpcke

FAKTA

Dokumenttype:
Udklipsbog

Dateringsbegrundelse:
De første udklip vedrører Barlach
Heuers udstilling, som åbnede den 29.
august i Galerie Køpcke.

Afsendersted:
København

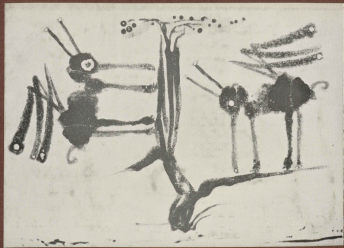
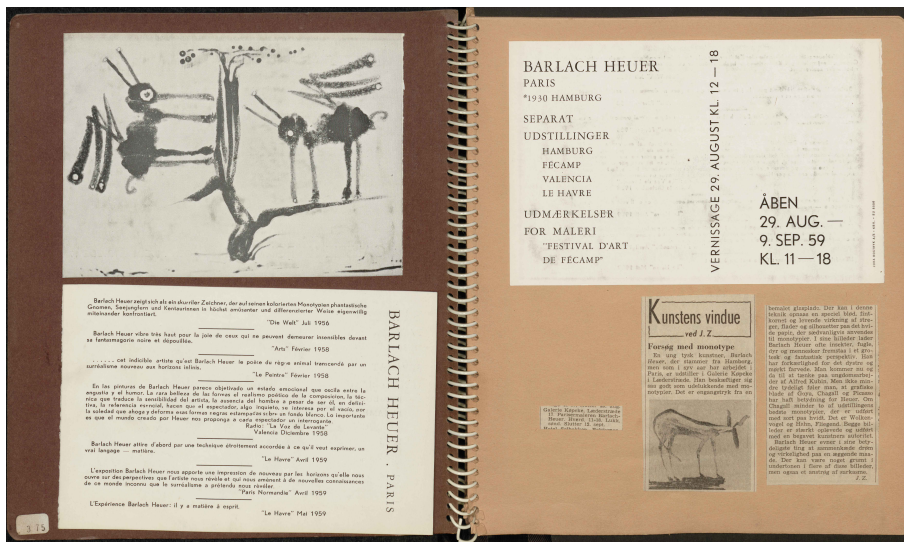
Arkivplacering:
Aros, Arthur Køpckes Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Udklip og signaturer vedrørende udstillinger i Galerie Køpcke fra 1959 til
1960 og enkelte løse udklip vedrørende Maj-udstillingen 1961 m.m.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Barlach Heuer sagt sich als ein skulptur Zuecker, der auf seinen laboratorien Mendelgenes phantasievolle Gassen, Sceptigen und Kantenieren in hoch entworfen und differenzieren. Wiese agendently ansonstender bestellend.

"Die Welt" Juli 1956

Barlach Heuer vilde ikke have for la pje de een qui se peuvent demarrer bouillies devant se l'entremetage avec si d'opposita.

"Art" Februar 1958

... est indubie entre qu'il Barlach Heuer le point de regie axial tremorad par un articulation exereen aux horticen telon.

"La Presse" Februar 1958

En las piores de Barlach Heuer serren obstruad un estado estacional que velle entre la equidad y el finis. La cara barata de la linea de redimen posible de la composicion, lo Sec. Una, lo redimad serren. Para que el redimad algo posible, se debe ser lo redimad de la calidad que aboga y difiere con forma regan entropico telon, en todo. Mas, lo importante es que el estado creado por Heuer con entropia y regu, represente un "estado".

"La Star de Levante" Valencia Diciembre 1958

Barlach Heuer attiré d'abord par une technique d'extremement accordée à ce qu'il veut exprimer, un vrai langage — naturel.

"La Hora" April 1959

L'expression Barlach Heuer nous exprime une expression de nuances par des formes qu'elle nous offre sur des perspectives que l'artiste nous révèle et qui nous proposent à de nouvelles connaissances de sa manière moderne que la sculpture a prise, une création.

"Paris Normande" April 1959

L'expérience Barlach Heuer: il y a matière à expr.

"La Hora" Mai 1959

BARLACH HEUER . PARIS

BARLACH HEUER
PARIS
*1930 HAMBURG
SEPARAT
UDSTILLINGER
HAMBURG
FECAMP
VALENCIA
LE HAVRE
UDMÆRKELSER
FOR MALERI
"FESTIVAL D'ART
DE FECAMP"

VERNISSAGE 29. AUGUST KL. 12 — 18

ÅBEN
29. AUG. —
9. SEP. 59
KL. 11 — 18

Kunstens vindue ved J. Z.

Forsøg med monotypie
for mig trak barlach heuer, skulptur, og maleri. Han havde været i Paris og arbejdede i Godebyes atelier i Landstrømme. Den bedste ting jeg har set er hans monotypier, som han har lavet i Paris og i Godebyes atelier i Landstrømme. Den bedste ting jeg har set er hans monotypier, som han har lavet i Paris og i Godebyes atelier i Landstrømme.

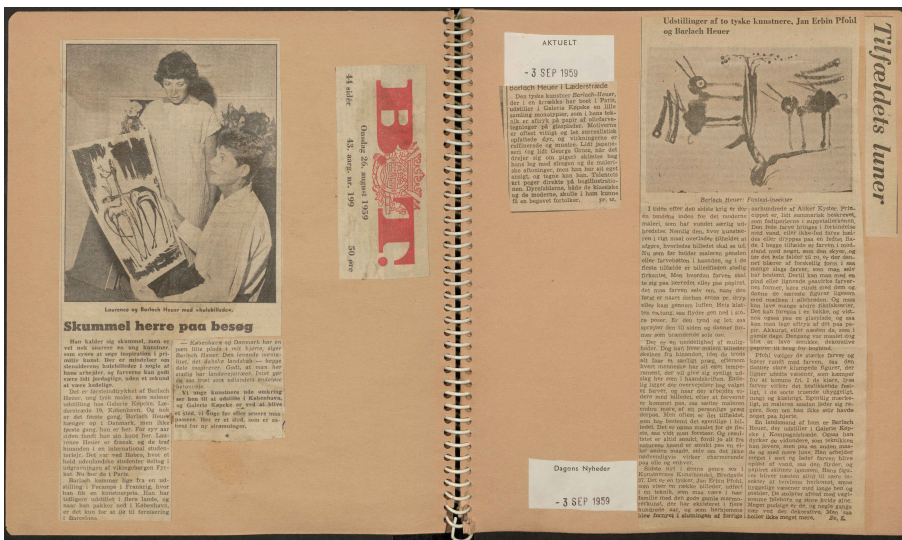

barlach heuer er en af de mest interessante kunstnere i Danmark. Han har været i Paris og arbejdede i Godebyes atelier i Landstrømme. Den bedste ting jeg har set er hans monotypier, som han har lavet i Paris og i Godebyes atelier i Landstrømme. Den bedste ting jeg har set er hans monotypier, som han har lavet i Paris og i Godebyes atelier i Landstrømme.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Udstillet af Burch Heuer med skibsbilledet

Skimmel herre på besøg

Her holder sig skimmel, men af det velkendte og velkendte, som venter sig, når man træder ind i den gamle, gamle skimmelherre på besøg. Det er en gammel herre, som har været her længe, og som har set mange ting. Han er en gammel herre, som har været her længe, og som har set mange ting. Han er en gammel herre, som har været her længe, og som har set mange ting.

44 sider
Omslag 30,-
45,- med post
1939
50,- med post

AKTUELT
- 3 SEP 1939

Udstillingen i Landstævnet

Den tyske kunstner Burch Heuer, der i en forveksling har vist i Paris, udstiller i Galleri Rindboe en udstilling af sine værker. Udstillingen er en udstilling af sine værker, som er en udstilling af sine værker. Udstillingen er en udstilling af sine værker, som er en udstilling af sine værker.

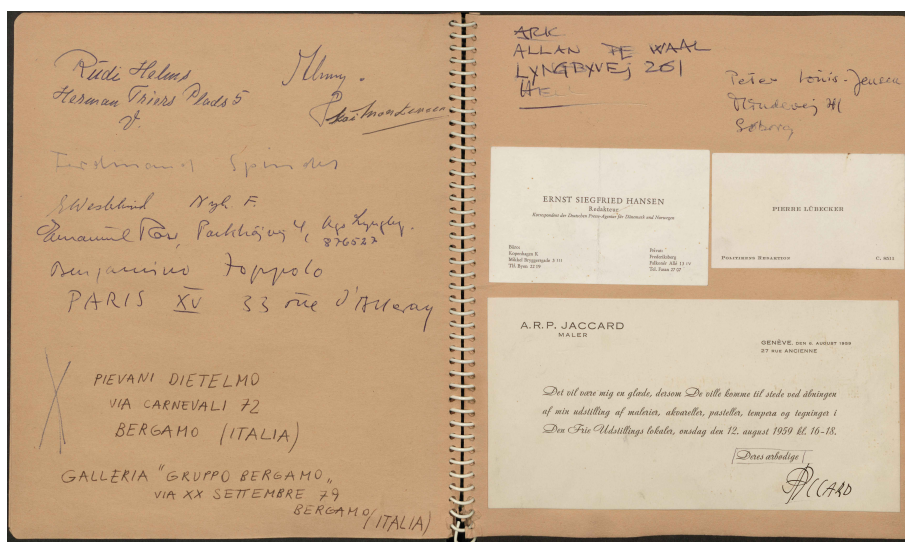
Burch Heuer, Frankfurt-am-Main
I disse udsnit ses skulpturen af den tyske kunstner Burch Heuer, som har været udstillet i Galleri Rindboe i København. Skulpturen er en udstilling af sine værker, som er en udstilling af sine værker. Udstillingen er en udstilling af sine værker, som er en udstilling af sine værker.

Tilføjelsens liner

Dagens Nyheder
- 3 SEP 1939

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

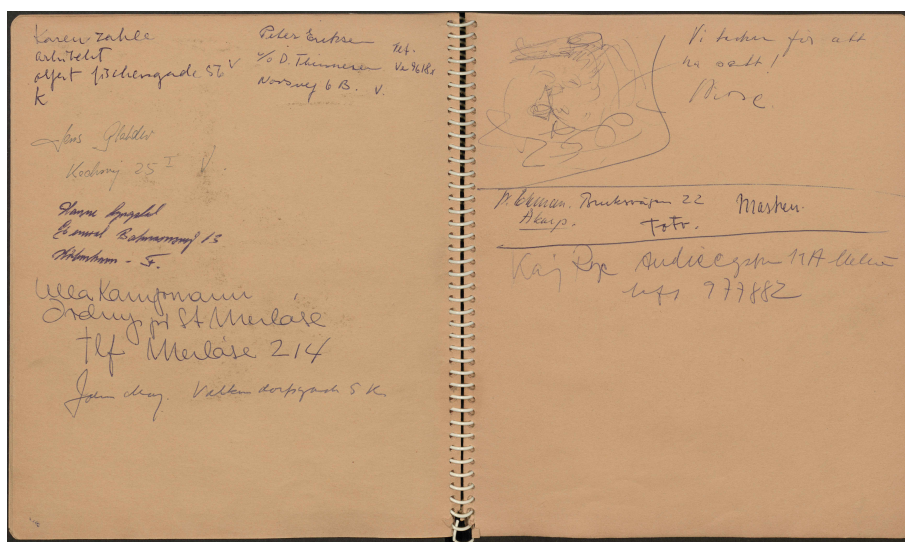
NY CARLSBERGFONDET

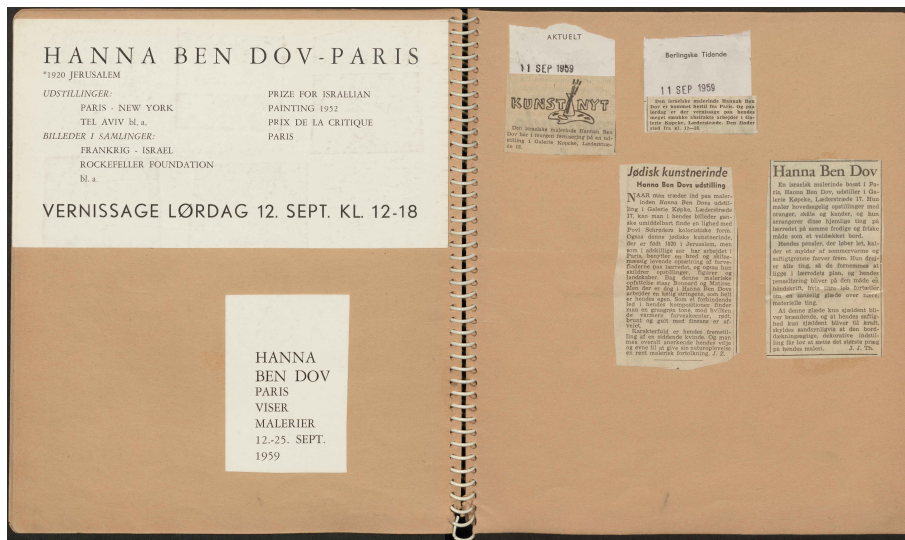
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

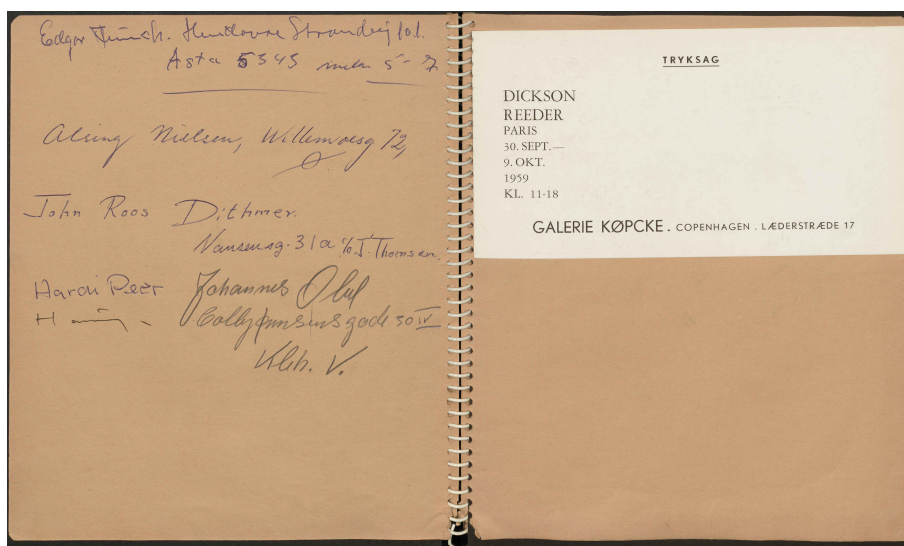
NY CARLSBERGFONDET

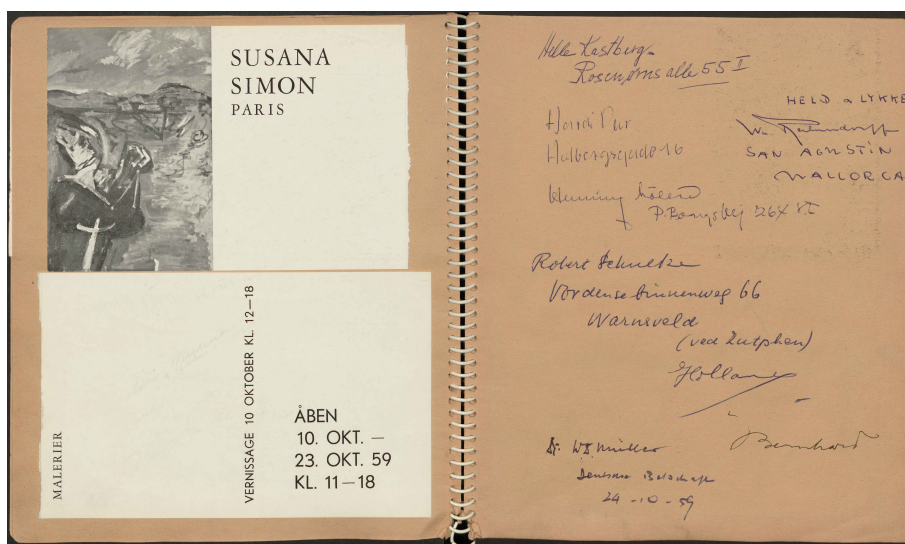
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

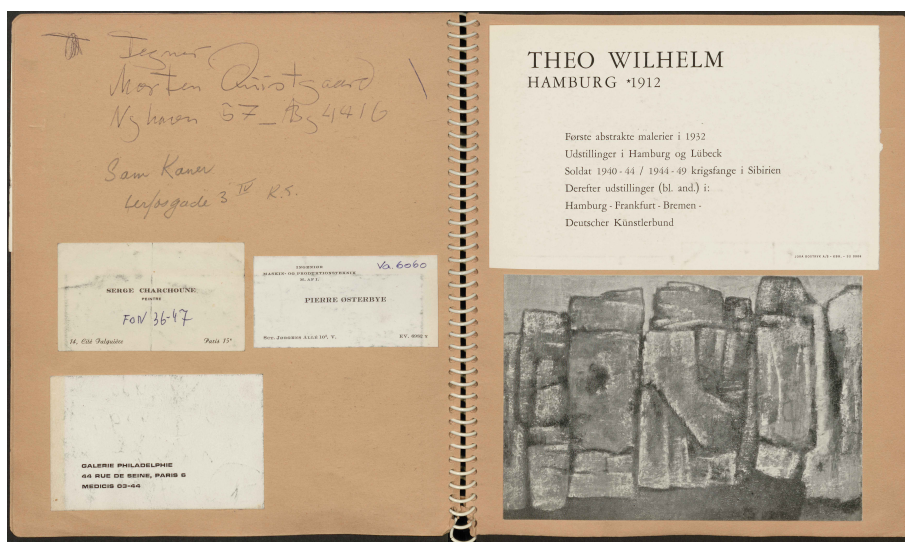
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

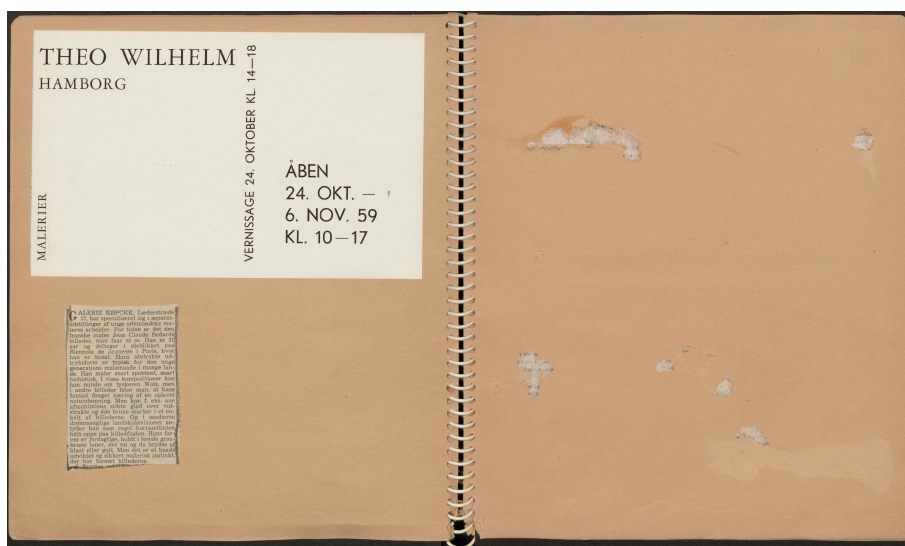
NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

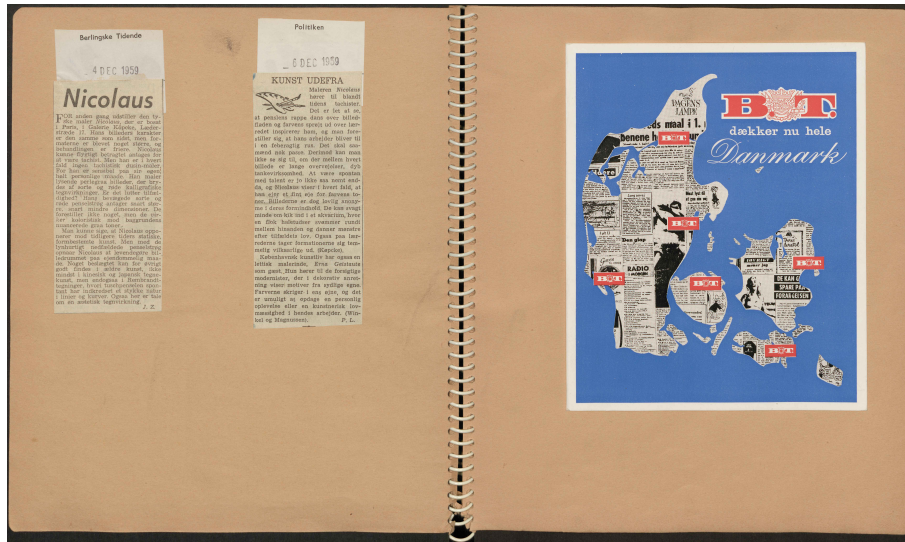
NY CARLSBERGFONDET

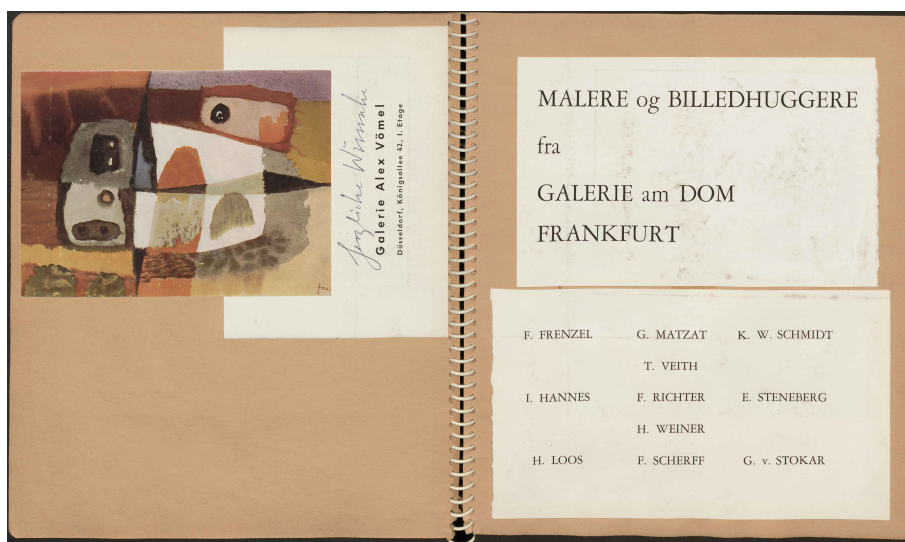
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

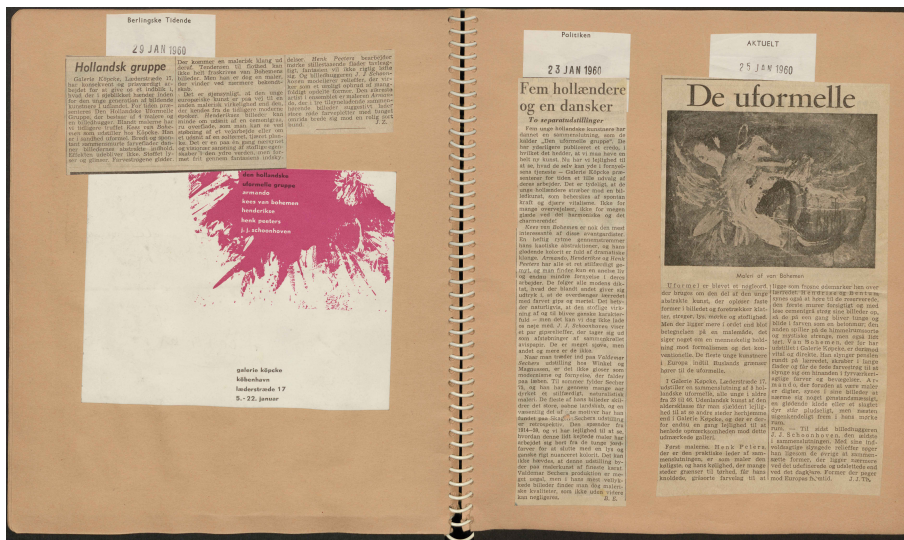
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

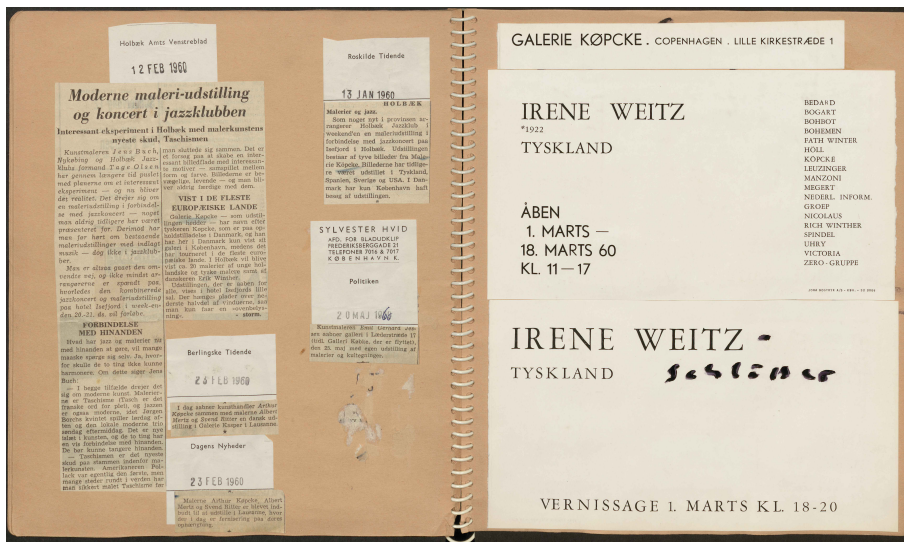
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Hobæk Amts Vestreblad
12 FEB 1960

Moderne maleri-udstilling og koncert i jazzklubben

Interessant eksperiment i Holbæk med malerkunstens nye skud. Tysklands mest kendte maler og komponist, Irene Weitz, har på sin rejse gennem Danmark i forbindelse med udstillingen i Holbæk, haft en koncert i jazzklubben i Hobæk. Weitz er en af de mest kendte tyske malere og komponister. Hun har været udstillet i mange lande og har komponeret musik til film og teater. Denne koncert i Hobæk er et interessant eksperiment i forbindelse med hendes udstilling. Weitz er en af de mest kendte tyske malere og komponister. Hun har været udstillet i mange lande og har komponeret musik til film og teater. Denne koncert i Hobæk er et interessant eksperiment i forbindelse med hendes udstilling.

Raskilde Tidende
13 JAN 1960

SDLSER
Maleriet og jazz. Irene Weitz er i forbindelse med udstillingen i Holbæk, kommet til Danmark med sin koncert i jazzklubben i Hobæk. Weitz er en af de mest kendte tyske malere og komponister. Hun har været udstillet i mange lande og har komponeret musik til film og teater. Denne koncert i Hobæk er et interessant eksperiment i forbindelse med hendes udstilling.

SYLVESTER HVID
AD. FOR BLADUDGIVER PETERSEN & SØN A/S
TELEFON 7094 A 197
KØBENHAVN

Z 0 N A J 1960
Bilabonnement til København 11 inkl. Center København er forbrugt den 25. maj med nye udstilling af maleri og billedkunst.

Berlingske Tidende
24 FEB 1960

FØDSLS-DAG
Irene Weitz har i dag sin fødselsdag. Hun er en af de mest kendte tyske malere og komponister. Hun har været udstillet i mange lande og har komponeret musik til film og teater. Denne koncert i Hobæk er et interessant eksperiment i forbindelse med hendes udstilling.

Dagens Nyheder
23 FEB 1960
Maleren Arthur Køpcke, Albert Jensen og andre billed og billedkunst, blev den 1. febr. afholdt i København, hvor der blev afholdt en udstilling af deres værker.

GALERIE KØPCKE . COPENHAGEN . LILLE KIRKESTRÆDE 1

IRENE WEITZ
*1922
TYSKLAND
ÅBEN
1. MARTS -
18. MARTS 60
KL. 11 - 17

- REDAKTOR
- BOGART
- BOHRER
- BOHRER
- FATH WINTER
- HOLL
- KØPCKE
- LEUZINGER
- MANZONI
- MEGERT
- NIELSEN INFORM
- GROFF
- NICOLAUS
- RICH WINTER
- SCHMIDT
- UHRH
- VICTORIA
- ZERU-GRUPPE

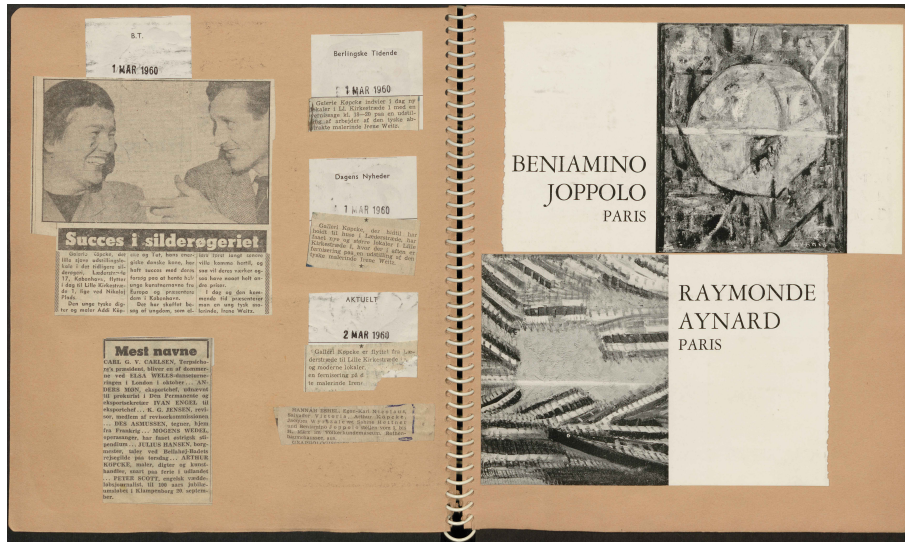
IRENE WEITZ -
TYSKLAND *sablone*

VERNISSAGE 1. MARTS KL. 18-20

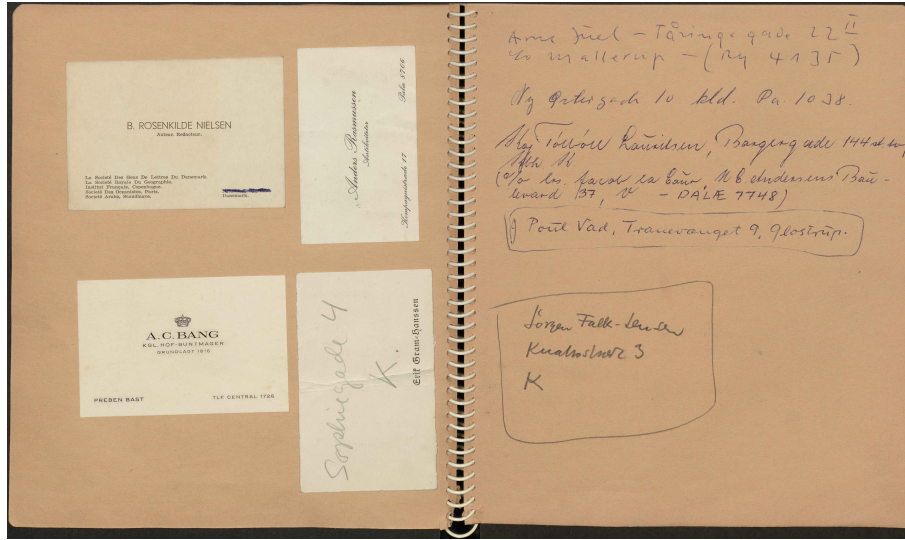
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

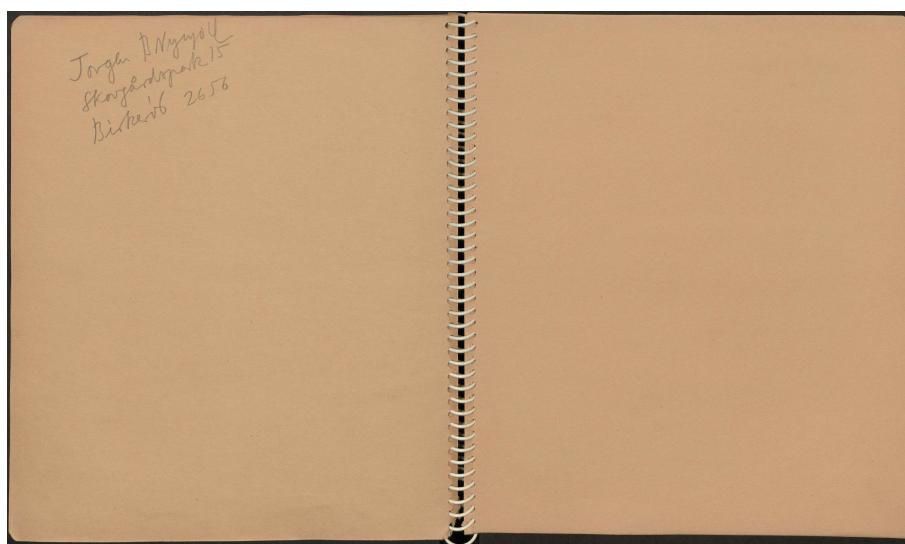
NY CARLSBERGFONDET

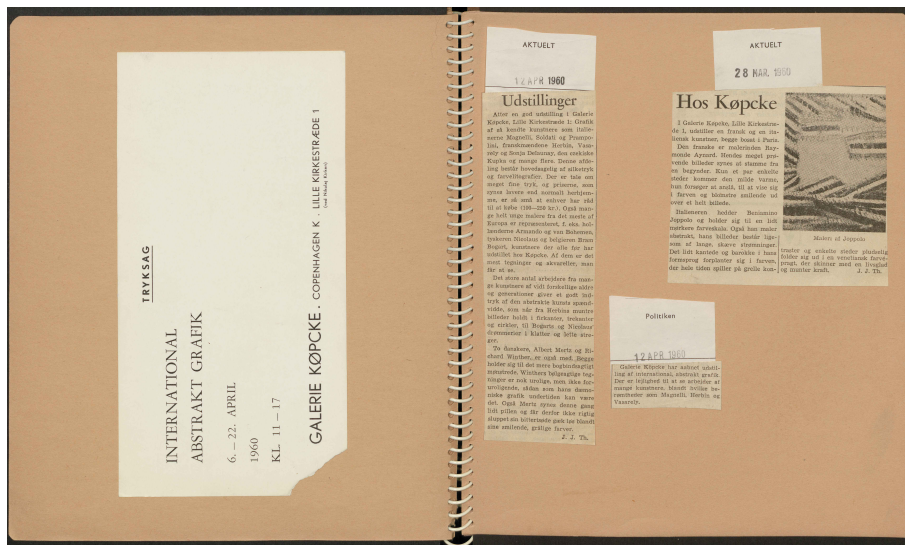
**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

TRYKSAG

INTERNATIONAL
ABSTRAKT GRAFIK

6. - 22. APRIL
1960
KL. 11 - 17

GALERIE KØPCKE . COPENHAGEN K . LILLE KIRKESTRÆDE 1
(over Thulehuset)

AKTUELT

12 APR 1960

Udstillinger

Alene en god udstilling i Galerie Køpcke Lille Kirkestræde i forbindelse med kunstnerens nye installationer i København, Bredgade 104, Frankendansens Bredgade, Vesterbrogade 104, og i Frederiksberg, den gamle Køpcke og mange flere. Dette afholdes under ledelse af den danske kunstnerforening, der er ledet af den berømte billedkunstner og forfatteren. Det er tale om en udstilling af 1960, og der vil være mere end 100 kunstnere deltagende, og det vil være en stor del af de 100-200 kv. Også mange af de nye kunstnere fra det nye af Europa er repræsenteret, f.eks. den berømte amerikanske og den danske, ukendte skulptør og billedkunstner Hans Borch-Jensen, der vil blive vist hos Køpcke. Af dem er det mest kendte og berømte: den danske skulptør og billedkunstner, der er en af de mest berømte i verden.

Det nye udstillingsselskab har mange kunstnere af høj kvalitet, og det vil være en stor del af den danske kunstnerforening, som vil blive vist hos Køpcke. Af dem er det mest kendte og berømte: den danske skulptør og billedkunstner, der er en af de mest berømte i verden.

De danske, Alfred Madsen og Borch-Jensen, er også med, og det vil være en stor del af den danske kunstnerforening, som vil blive vist hos Køpcke. Af dem er det mest kendte og berømte: den danske skulptør og billedkunstner, der er en af de mest berømte i verden.

2. J. Th.

AKTUELT

28 MAR 1960

Hos Køpcke

I Galerie Køpcke Lille Kirkestræde 1 udstiller en dansk og en tysk kunstner, begge bosat i Paris. Det danske er maleren Borch-Jensen, der har udstillet hos Køpcke i mange år. Den tyske er maleren Hans Borch-Jensen, der har udstillet hos Køpcke i mange år. De to kunstnere har udstillet hos Køpcke i mange år, og det vil være en stor del af den danske kunstnerforening, som vil blive vist hos Køpcke. Af dem er det mest kendte og berømte: den danske skulptør og billedkunstner, der er en af de mest berømte i verden.

2. J. Th.

Politiken

12 APR 1960

Galerie Køpcke har udstillet udstilling af internationale, moderne kunst. Det er udstillingen af en række af de mest berømte kunstnere, der har udstillet hos Køpcke i mange år. De to kunstnere har udstillet hos Køpcke i mange år, og det vil være en stor del af den danske kunstnerforening, som vil blive vist hos Køpcke. Af dem er det mest kendte og berømte: den danske skulptør og billedkunstner, der er en af de mest berømte i verden.

2. J. Th.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

SYLVESTER HVID
KØBENHAVN K.

Nordsjællands Soc.-Dem.
(Hillerød)
Helsingør Social-Demokrat
Roskilde Social-Demokrat

18 MAJ 1961

Spræl og „terapi“

Man arbejder selv med på skulpturerne på majudstillingen, eller man ser sig selv — i et spejl

— Det er terapi — gør folk sunde og raske, siger den tyske billedhugger Arthur Köpcke leende.

Blandt hans skulpturer på den nyåbnede Majudstilling i Haveselskabets Have på Frederiksberg er en levende én — en, publikum selv har lov at gøre færdig. Det er et stort stykke træ, han har slået ting op på — forsolvede børnesko, theskeer, flasker, cykellåse, en millionmarkseddell osv., og anmelderen var meget ivrig til at være med. Når man ikke beskæftiger sig med udøvende kunst til daglig, er det sjovt selv at prøve.

— Selve handlingen er det, der betyder noget, siger Köpcke. Når tingene kommer på udstilling, hænges de bare på væggen. Nu kan folk selv mærke, hvad handlingen er. Og den, der bare vil sætte tingene pænt sammen, den, der bare tænker, at en blå vil passe pænt dér, bliver nødt til at samle de ting op igen, han fik til at falde ned ved at slå andre op. Også han bliver sat i gang.

Spræl er Majudstillingen denne gang i højere grad end før. Havens påtugle og blomster er ikke som tidligere år trukket ind i arrangementet. Man har nøjedes med at trække publikum ind i det. Det gælder også for Randers-maleren Svend Dalsgaard. Blandt hans snurrigheder her er et spejl — hans egen indsats består i, at han har anbragt en skrue midt i spejlfaladen, og publikum får så selv lægge hovedet til. Det er jo en slags naturalisme.

Andre af hans billeder består i enkelte tal, næsten skjult i en ensfarvet billedflade.

Man tænker på den store ændring fra hans tidligere, mere fornemmelssyldte maleri og får lyst til at spørge ham, hvorfor denne forandring er sket.

— Det er billedets nye udseende, De mener, er det nævneværdigt nyt? siger han.

— Det synes jeg.

— Nu efterhånden er det ikke nyt for mig. Jeg har arbejdet med det i halvandet år. Men ændringen var simpelthen en nødvendighed for mig. En form for naivisme, en tilbagevenden til primitive ting. Skrueene er et præcisionspunkt i billedet.

Hvad skal man sige til den nye Dalsgaard? Man kunne bedre lide ham før. Han sagde mere til andre. Dette virker mere som eksperimenter for hans egen fornøjelse.

Impulsive tæpper

Men der er også dem, der ikke specielt tænker på det sjove, det overraskende. Der er den abstrakte Mogens Balle, der har sløret sine himmellegemer, sine mennesker og sine huse. I hans nye billeder får de kun lov til at ulme bag gardinet. Han er dog stadig interessant. Hans kone, Grethe Balle, udstiller to af sine abstrakte tæpper. De virker impulsive, hvilket egentlig er forbavsende i betragtning af den lange tid, ryasvævning tager. Børge Jørgensen har blandt sine metal-skulpturer en af mennesker i akrobatisk opstilling. Den virker som

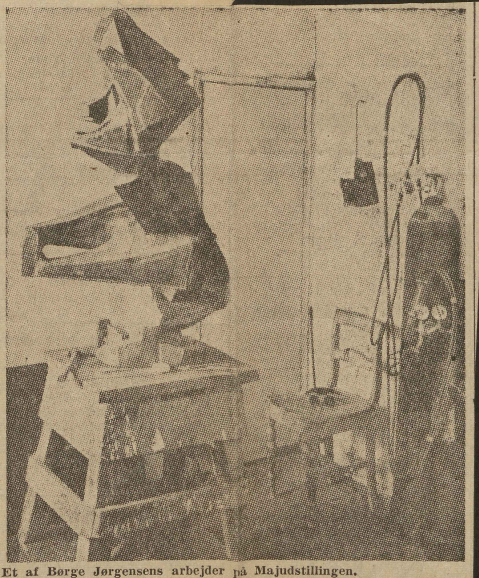
Bent Galatius er en mærkelig blanding af udvendigt raffinement, naiv barnlighed og stormende sind. Der er vild skov med næppe skelnelige træer, blandet med solnedgangen, i et af hans billeder — det er nok det bedste.

Knud Mühlhausen arbejder på Louisiana-museet i Humlebæk, men får alligevel tid til at male. Et mindre antal billeder i hvert fald; her viser han fire. »Komposition« kaldes hans sine ting — en uspændende titel. Men der er en rønfærdighed i dem, en kirkerudeagtig ro.

En række andre kunstnere er med på Majudstillingen. Der er en af de tidligste abstrakte, Francisca Clausen fra Åbenrå. Hun er stadig abstrakt, men leve af at male portrætter. Måske denne kombination gør, at hendes abstraktioner ikke viser en særlig sammenhæng. Poul Vandborg fra Risø ved Roskilde har en række små, beskedent virkende skulpturer med Per Lütken fra Holmegaards Glasværk ved Næstved udstiller glas, smagfuldt opsat. Men det decideret smagfulde hører ikke så meget hjemme på Majudstillingen, og det orientalske præg i hans glas, små tuschmalier i det gennemsigtige materiale, som man fik en fornemmelse af hos ham sidste år, giver opstillingen ingen muligheder for at fornemme.

Det er jo foreldret, det med Köpckes skulpturer, kommenteres udstillingen af mange besøgende. For 50 år siden begyndte man også på den slags. Det er rigtigt nok, men — de er med til at give udstillingen et levende præg. Uanset positiv eller negativ holdning til de enkelte kunstnere går man der gerne.

VIRTUS SCHADE

Et af Børge Jørgensens arbejder på Majudstillingen.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

SYLVESTER HVID
AFD. FOR BLADUDKLIP
FREDERIKSBERGGADE 21
TELEFONER 7016 & 7017
KØBENHAVN K.

Horsens Social-Demokrat

15. MAI 1961

Spræl og terapi...

Man arbejder selv med på skulpturerne på Majudstillingen, eller man ser sig selv — i et spejl

— Det er terapi — gør folk sunde og raske, siger den tyske billedugger Arthur Köpcke leende.

Blandt hans skulpturer på den nyåbnede Majudstilling i Haveselskabets Have på Frederiksberg er en levende én — en, publikum selv har lov at gøre færdig. Det er et stort stykke træ, han har slødet ting op på — forsløvede bønnesko, theskeer, flasker, cykellåse, en millionmarkseddel osv. og anmelderen var meget ivrig til at være med. Når man ikke beskæftiger sig med udsvendende kunst til daglig, er det sjovt selv at prøve.

Selve handlingen er det, der betyder noget, siger Köpcke. Når tingene kommer på udstilling, hænger de bare på væggen. Nu kan folk selv mærke, hvad handlingen er. Og den, der bare vil sætte tingene pænt sammen, den, der bare tænker, at en blå vil passe pænt dér, bliver nødt til at samle de ting op igen, han fik til at falde ned ved at slå andre op. Også han bliver sat i gang.

Spræl er Majudstillingen denne gang i højere grad end før. Havens påfugle og blomster er ikke som tidligere år trukket ind i arrangementet. Man har nøjedes med at trække publikum ind i det. Det gælder også for Randers-maleren Svend Dalsgaard. Blandt hans snurrigheder har er et spejl — hans egen indstalt består i, at han har bragt en skruen midt i spejlflden, og publikum får så selv lægge hoved til. Det er jo en slags naturalisme.

Andre af hans billeder består i enkelte tal, næsten skjult i en ensfarvet billedflade.

Man tænker på den store sendring fra hans tidligere, mere forremmelssyftede maleri og får lyst til at spørge ham, hvorfor denne forandring er sket.

— Det er billedets nye udseende, De mener, er det nævneværdigt nyt? siger han.

— Det synes jeg.
— Nu efterhånden er det ikke nyt for mig. Jeg har arbejdet med det i halvandet år. Men sendringen var simpelthen en nødvendighed for mig. En form for naivisme, en tilbagevenden til primitive ting. Skruerne er et præcisionspunkt i billedet.

Hvad skal man sige til den nye Dalsgaard? Man kunne bedre lide ham før. Han sagde mere til andre. Dette virker mere som eksperimenter for hans egen fornøjelse.

Impulsive tæpper

Men der er også dem, der ikke specielt tænker på det sjove, det overraskende. Der er den abstrakte Mogens Balle, der har sløret sine himmellegemer, sine mennesker og sine huse. I hans nye billeder får de kun lov til at ulme bag gardinet. Han er dog stadig interessant. Hans kone, Grethe Balle, udstiller to af sine abstrakte tæpper. De virker impulsive, hvilket egentlig er forbavsende i betragtning af den lange tid, ryavævning tager. Børge Jørgensen har blandt sine metal-skulpturer en af mennesker i akrobatisk opstilling. Den virker som et Mogens Balle-billede i skulptur. Kantede hoveder, stillerede kroppe — men alligevel portrætter.

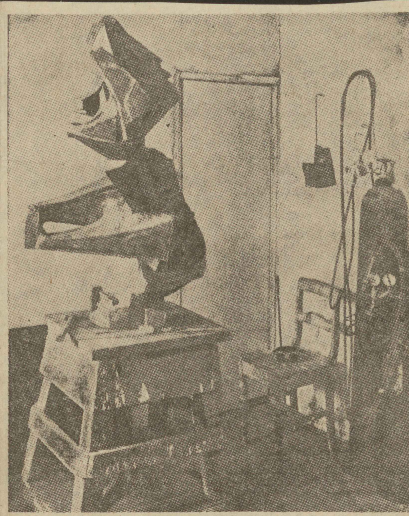
Bent Gallatin er en mærkelig blanding af udvendigt raffinement, nav barnlighed og stormende sind. Der er vild skov med næppe skelnelige træer, blandet med solnedgangen, i et af hans billeder — det er nok det bedste.

Knud Mühllhausen arbejder på Louismuseet i Humlebæk, men får alligevel tid til at male. Et mindre antal billeder i hvert fald; her viser han fire. Kompositionen kalder han sine ting — en uspendende titel. Men der er en renferdighed i dem, en kirkerudeagtig ro.

En række andre kunstnere er med på Majudstillingen. Der er en af de tidligste abstrakte, Francisca Clausen fra Åbenrå. Hun er stadig abstrakt, men lever af at male portrætter. Måske denne kombination gør, at hendes abstraktioner ikke viser en særlig sammenheng. Povl Vandborg fra Risø ved Roskilde har en række små, beskedent virkende skulpturer med, Per Lulken fra Holmegaards Glasværk ved Næstved udstiller glas, smagfuldt opsat. Men det decideret smagfulde bærer ikke så meget hjemme på Majudstillingen, og det orientalske præg i hans glas, små tuschmalier i det gennemsligtige materiale, som man fik en fornemmelse af hos ham sidste år, giver opstillingen ingen muligheder for at fornemme.

Det er jo foreledt, det med Köpckes skulpturer, kommenteres udstillingen af mange besøgende. For 50 år siden begyndte man også på den slags. Det er rigtigt nok, men — de er med til at give udstillingen et levende præg. Uanset positiv eller negativ holdning til de enkelte kunstnere går man der gerne.

VIRTUS SCHADE

Et af Børge Jørgensens arbejder på majudstillingen

SYLVESTER HVID
AFD. FOR BLADUDKLIP
FREDERIKSBERGGADE 21
TELEFONER 7016 & 7017
KØBENHAVN K.

Aftenposten
(Skive Social-Demokrat)

15 MAJ 1961

Spræl og terapi

Man arbejder selv med på skulpturerne på majudstillingen,
eller man ser sig selv — i et spejl

— Det er terapi — gør folk sunde og raske, siger den tyske billedhugger Arthur Köpcke i Leende.

Blandt hans skulpturer på den nyåbnede Majudstilling i Havsselskabets Have på Frederiksberg er en levende én — en, publikum selv har lov af gøre færdig. Det er et stort stykke træ, han har slået ting op på — forslivede børnesko, theskeer, flasker, cykellåse, en millionmarkseddelt osv. og anmelderen var meget ivrig til at være med. Når man ikke beskæftiger sig med udøvende kunst til daglig, er det sjovt selv at prøve.

— Selvfølgelig er det, der betyder noget, siger Köpcke. Når tingene kommer på udstilling, hænger de bare på væggen. Nu kan folk selv mærke, hvad handlingen er. Og den, der bare vil sætte tingene pænt sammen, den, der bare tænker, at en blå vil passe pænt dér, bliver nødt til at samle de ting op igen, han fik til at falde ned ved at slå andre op. Også han bliver sat i gang.

Spræl er Majudstillingen denne gang i højere grad end før. Havens påfugle og blomster er ikke som tidligere år trukket ind i arrangementet. Man har nøjedes med at trække publikum ind i det. Det gælder også for Randers-maleren Svend Dalsgaard. Blandt hans smurrigheder her er et spejl — hans egen indsats består i, at han har anbragt en skrue midt i spejlfladen, og publikum får så selv lægge hoved til. Det er jo en slags naturalisme.

Andre af hans billeder består i enkelte tal, næsten skjult i en ensfarvet billedflade.

Man tænker på den store ændring fra hans tidligere, mere fornemmelssfyldte maleri og får lyst til at spørge ham, hvorfor denne forandring er sket.

— Det er billedets nye udseende, De mener, er det nævneværdigt nyt? siger han.

— Det synes jeg.

— Nu efterhånden er det ikke nyt for mig. Jeg har arbejdet med det i halvandet år. Men ændringen var simpelthen en nødvendighed for mig. En form for naivisme, en tilbagevenden til primitive ting. Skruerne er et præcisionspunkt i billedet.

Hvad skal man sige til den nye Dalsgaard? Man kunne bedre lide ham før. Han sagde mere til andre

Dette virker mere som eksperimenter for hans egen fornøjelse.

Impulsive tæpper

Men der er også dem, der ikke specielt tænker på det sjove, det overraskende. Der er den abstrakte Mogens Balle, der har sløret sine himmelgæmmer, sine mennesker og sine huse. I hans nye billeder får de kun lov til at ulme bag gardinet. Han er dog stadig interessant. Hans kone, Grethe Balle, udstiller to af sine abstrakte tæpper. De virker impulsive, hvilket egentlig er forbavsende i betragtning af den lange tid, rya-vævning tager. Børge Jørgensen har blandt sine me-

tal-skulpturer en af mennesker i akrobatisk opstilling. Den virker som et Mogens Balle-billede i skulptur — men alligevel portrætter.

Bent Galatius er en mærkelig blanding af uadvendt raffinement, naiv barnlighed og stormende sind. Der er vild skov med nappede skelnede træer, blandet med solnedgangen, i et af hans billeder — det er nok det bedste.

Knud Mühlhausen arbejder på Louisiana-museet i Humlebæk, men får alligevel tid til at male. Et mindre antal billeder i hvert fald; her viser han fire. »Komposition« kalder han sine ting — en uspænd-

de titel. Men der er en renferdighed i dem, en kirkerudeagtig ro.

En række andre kunstnere er med på Majudstillingen. Der er en af de tidligste abstrakte, Francisca Clausen fra Åbenrå. Hun er stadig abstrakt, men lever af at male portrætter. Måske denne kombination gør, at hendes abstraktioner ikke viser en særlig sammenhæng. Poul Van Døse og fra Risø ved Roskilde har en række små, beskedent virkende skulpturer med Per Lütken fra Holmegaards Glasværk ved Næstved udstiller glas, smagfuldt opsat. Men det decideret smagfulde hører ikke så meget hjemme på Majudstillingen, og det orientalske præg i hans glas, små tuschmalrier i det gennemsnitlige materiale, som man fik en fornemmelse af hos ham sidste år, giver opstillingen ingen muligheder for at fornemme.

Det er jo forståeligt, det med Köpckes skulpturer, kommenteres udstillingen af mange besøgende. For 50 år siden begyndte man også på det slags. Det er rigtigt nok, men — de er med til at give udstillingen et levende præg. Uanset positiv eller negativ holdning til de enkelte kunstnere går man der gerne.

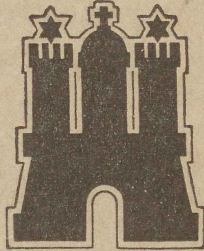
VIRTUS SCHADE

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Montag, 4. August 1958

HAMBURG

Stadt und Land

Allee

Wir Hamburger haben Plätze, Straßen, Bahnen, Wege, Twieten, Gänge, Redder, Kampe. Nur Gassen haben wir nicht. Dafür besitzen wir Alleen. Eine heißt schlichtweg Allee und führt zum Bahnhof Altona. Waren die Altonaer seinerzeit zu bequem oder zu stolz, ihr noch ein schmückendes Beiwort zu geben? Eine andere nennt sich wenigstens Große Allee und führt zum Berliner Tor.

Kein Zweifel, es sind Alleen. Sie haben oder hatten jedenfalls das, was zu einer richtigen Allee gehört: zwei Fußsteige, zwei Fahrbahnen und eine baumbeständige Promenade in der Mitte.

Keiner aber lasse sich durch das Wort Allee täuschen. Denn es gibt solche und solche. Da ist zum Beispiel die Luisenallee in Harvestehude. Sie verbindet den Mittelweg mit der Heimhuder Straße und ist doch nichts weiter als ein langgestreckter Hinterhof. Dann gibt es in Eimsbüttel eine Sophienallee. An ihr sind allenfalls zwei Behelfsheimе und ein Fabrikschornstein bemerkenswert.

Wer ist nur darauf gekommen, sie Allee zu nennen? Wir Hamburger neigen doch sonst nicht zu Hochstapeleien. Man stelle sich vor, ein Fremder mit den üblichen Alleevorstellungen hört Luisenallee, läßt sich durch dieses stolze Wort zu einem Spaziergang dorthin verlocken und gerät in einen Hinterhof. Was soll er von uns denken!

Mit Redder kann er gar nichts anfangen. Das ist nicht weiter gefährlich. Aber Allee? — Das verpflichtet.

Bibulus

Costern:

er Freytag, d

E

Häuser
I für
geworden
stören, ha
zu suchen!
Hamburger
eines Plan
genau auf
men von St.
ein 55 Meter
errichten. E
jedoch nichts
Mut der Stad
zu rühren. Fas
daß diese Fr
werden und
schließen“ an
werden sollte

„Es geht da
satzfrage, ob
häuser über
historischer
lassen darf.
nen dies ab
die Fortsetz
deuten. Ho
die Pen he
nicht e'g'a u
zulassen. H
nicht New Y
26. Juli, als
der Brücke
dem Nikola
haus zu ern

„Hambur
aber doch
schrieb d
Brief die
Stil“ gab
rum so
man, d
Hambur
gen Zeit
frage, ob
gehören

Die Ti

Zwe
Neue
wer
der
ein
m
s

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

DIE WELT - Nr. 178

Kurz referiert

WORPSWEDE

Ein Maler aus Algerien

Der Kontrast ist immerhin beträchtlich. Wer in diesen Tagen durch das Moor und die Heide nach Worpswede, dem Domizil der „alten Worpsweder“, wandert und sich von den Verhältnissen und den malerischen Düsternissen dieser Landschaft „einstimmen“ läßt, sieht sich in Worpswede selbst plötzlich zu schwereloser Heiterkeit aufgefordert.

Der Magier, der dem „genius loci“ Hohn spricht und inmitten dieser Landschaft seine durchlichteten Farbpoesien ausbreitet, ist Abdallah Ben-Antar. Ein junger Algerier aus Paris. Die um die Pflege der modernen Kunst verdiente Galerie Netzel hat damit ihrer unlängst eröffneten „modernen galerie“ schon ein bedeutendes Verdienst gesichert.

Abdallah Ben-Antar verschont seine Freunde mit akademischen Folklorismen aus seiner Heimat. Andererseits hat er sich keineswegs den Stilformen des Abendlandes bedingungslos unterworfen. Seine Bedingung: das Recht auf die Darstellung eines eigenen Lebensgefühls in Chiffren und Farben aus dem Gefühl seiner Rasse.

Ben-Antar hat sich, wie die Ausstellung zeigt, die Aneignung des abendländischen Stilarsenals nicht leicht gemacht. Noch um 1953 malte er streng strukturierte Bilder in der Nachfolge Picassos und sorgfältig getupfte Kompositionen in der Nachfolge Klees. Aber schon in diesen Bildern behauptet sich eine eigene, zarte und leuchtende Farbgebung.

Später befreite Ben-Antar auch seine Form. Linien und Felder auf getöntem Grund, wie ein vages Gitternetz des Verstandes über die hellen Gefilde des Traumes gespannt, oder lineare Zeichen — wie arabische Schriftzeichen gesetzt — als Symbole einer zu Farbe und Linie, Klang und Melodie eingeschmolzenen Wirklichkeit verraten unübersehbar den maghrebinischen Künstler.

Diese Schwerelosigkeit — ein Ergebnis strenger kompositorischer Zucht und malerischer Disziplin —, zu der die Besten der abendländischen Abstrakten erst mühsam hinfinden mußten: für den Algerier Ben-Antar bedeutet sie offensichtlich ein Zurückfinden zur uralten Kultur seines Landes. H. N.

BADEN-BADEN

Aus der Zeit um

Rehabilitation

Schauberg,
Ausstellung
Psalzisten
Besten
en Pevillon.

en

um ersten-
Publikum.
öffnungen
in Bespre-
Ausdruck
ind von
(weißer
spär-
abstrakt
er eine
bouquier,
Bild bei
dürfte
man

aise
one
us
it

køb af medicin. Det vidste hverken min
hund eller jeg.

Og kunsthandler *Svend Hansen* fortæller, at han har fået fat i en hundefilm i farver. Den er lavet af *Arthur Kørpcke*, den internationalt kendte kunstner, der også har lavet sine happenings i København. I hundefilmen optræder ikke en eneste hund. Hvordan kan det så være en hundefilm? Jo, man ser verden med hundens øjne. Man ser paneler, trapper, masser af pigeben, stole- og bordben — men øjet når aldrig højere end en lille gravhunds. Engang imellem vender verden endda helt om på siden. Det er når den letter ben. Ove Sprogøe skal læse en tekst til filmen. Den er skrevet af John Cage og er på 52 ord.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

